

Rok 1897.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXI. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1897.

Treść: (№ 284—286.) 284. Rozporządzenie, dotyczące się uwolnienia obywateli węgierskich od składania zabezpieczenia na koszt procesu. — 285. Rozporządzenie, dotyczące się egzekucji i egzekucji dla zabezpieczenia na zasadzie aktów i dokumentów sporządzonych w krajach korony węgierskiej. — 286. Rozporządzenie, dotyczące się egzekucji na zasadzie aktów i dokumentów sporządzonych w Bośni i Hercegowinie.

284.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 13. grudnia 1897,

dotyczące się uwolnienia obywateli węgierskich od składania zabezpieczenia na koszt procesu.

Według osnowy oświadczenia królewsko węgierskiego Ministra sprawiedliwości z dnia 19. kwietnia 1897, l. 6854, artykuł XVIII. ustawy węgierskiej z r. 1893 o postępowaniu sumarycznym stanowią w §§. 9 i 220, że z zastrzeżeniem wzajemności obywatele austriaccy, występujący przed sądami węgierskimi w charakterze pozywających, nie są obowiązani dawać kaucyi na pokrycie kosztów procesu i opłaty od wyroku.

Również w Rjece, w myśl Procedury cywilnej z dnia 16. września 1852 tamże obowiązującej, Sądy królewskie nie mogą wymagać od obywateli austriackich zabezpieczenia na pokrycie kosztów procesu i opłat od wyroków.

Ze względu na te postanowienia powołanych ustaw, dopóki takowe będą obowiązywały, przepis §. 57, l. 1 Procedury cywilnej (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112), stosować się ma

do obywateli węgierskich w ten sposób, że gdy w sporach cywilnych występują w przymocie pozywających przed jednym z sądów znajdujących się w obszarze ważności Procedury cywilnej, wolni są od obowiązku złożenia na żądanie pozwanego zabezpieczenia na pokrycie kosztów procesu i opłat od wyroku.

Gdy nadto stosownie do oświadczenia królewsko węgierskiego prezydenta Ministrów z dnia 11. grudnia 1897, l. 18955, złożonego na zasadzie oświadczenia bana Krocacy-Slawonii, postanowienia obowiązującej w Krocacy-Slawonii tymczasowej Procedury cywilnej z dnia 16. września 1852 nie wymagają od obywateli austriackich, występujących przed sądami kroacko-slawońskimi w charakterze pozywających złożenia zabezpieczenia na pokrycie kosztów procesu, przeto także obywatele węgierscy, którzy ze względu na swoją przynależność do gminy, przynależą do Krocacy-Slawonii, gdy w sporach cywilnych występują w charakterze pozywających przed jednym ze Sądów znajdujących się w obszarze ważności Procedury cywilnej, są wolni od składania zabezpieczenia na pokrycie kosztów procesu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1898.

Ruber r. w.

285.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 13. grudnia 1897,

tyczące się egzekucyi i egzekucyi dla zabezpieczenia na zasadzie aktów i dokumentów sporządzonych w krajach korony węgierskiej.

Na zasadzie artykułu XLl. ustawy zaprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78), rozporządza się co następuje:

A. Egzekucya na zasadzie aktów i dokumentów sporządzonych w krajach korony węgierskiej z wyjątkiem Kroacyi-Slawonii.

I. Artykuł LX ustawy węgierskiej z roku 1881 o postępowaniu egzekucyjnym zawiera w §§. 4 i 5 następujące postanowienia:

§. 4. Na zasadzie orzeczeń sądowych i ugód w drugim państwie monarchii austriacko-węgierskiej wydanych a względnie zawartych, o ile wzajemność istnieje, należy bezwarunkowo na prośbę Sądów tego państwa zarządzić egzekucyę, wyjąwszy ten przypadek, gdyby świadection, którego dopełnienie zamierzono drogą egzekucyjną przywieść do skutku, sprzeciwiało się zakazującym ustawom ojczyznym.

§. 5. W kwestjach, tyczących się stanu osobowego obywatela węgierskiego, wyroki sądów zagranicznych przeciw obywatelowi węgierskiemu nie mogą być w kraju tutejszym wykonane.

Ponieważ według oświadczenia królewsko węgierskiego Ministra sprawiedliwości z dnia 16. listopada 1897, l. 61944, stosownie do przytoczonego wyżej §. 4 LX artykułu ustawy z roku 1881, Sądy królewsko węgierskie mogą zarządzić egzekucyę na zasadzie tytułów egzekucyjnych w §. 1, l. 1, 5, 7, 8 Ordynacyi egzekucyjnej (ustawa z dnia 27. maja 1896 Dz. u. p. Nr. 79) oznaczonych a które powstały w obszarze ważności Ordynacyi egzekucyjnej,

ludzień na zasadzie nakazów płatniczych w postępowaniu wekslowem, wydanych w obszarze ważności Ordynacyi egzekucyjnej,

a nakoniec na zasadzie orzeczeń przez sądy polubowne giełdowe w obszarze ważności Ordynacyi egzekucyjnej wydanych lub na zasadzie ugód przed takowymi zawartych,

przeto w wykonaniu wzajemności, Sądy tutejszo-krajowe mogą stosownie do §. 79go Ordynacyi egzekucyjnej dozwalać egzekucyi i zarządzić takową

na zasadzie następujących aktów i dokumentów w Węgrzech sporządzonych:

1. na zasadzie wyroków końcowych tudzież innych, w sporach wydanych wyroków, uchwał i rezolucyi Sądów cywilnych, jeżeli dalszy tok instancyi przeciwko nim miejsca mieć nie może lub przynajmniej jeżeli niema środka prawnego egzekucyę wstrzymującego;

2. na zasadzie wykonalnych nakazów płatniczych w postępowaniu wekslowem;

3. na zasadzie ugód zawartych przed Sądami cywilnymi lub karnymi co do roszezeń z prawa prywatnego;

4. na zasadzie ugód w postępowaniu konkursowem zawartych, sądownie potwierdzonych, na zasadzie prawomocnych uchwał sądowych w toku takiego postępowania wydanych i na zasadzie urzędowych wyciągów z protokołów likwidacyjnych, spisanych w toku postępowania konkursowego, skutek wykonalności posiadających;

5. na zasadzie prawomocnych orzeczeń Sądów karnych, wydanych co do roszezeń z prawa prywatnego;

6. na zasadzie orzeczeń przez Sądy polubowne giełdowe (tudzież równorzędne z sądami polubownymi giełdowymi, Sądy osobne dla targowic produktów i zboża) wydanych, które nie podlegają już wzruszeniu przed sądem polubownym wyższej instancyi i na zasadzie ugód przed tymi sądami polubownymi zawartych.

II. Ponieważ według §. 4 LX. artykułu ustawy węgierskiej z roku 1881, do zarządzania egzekucyi na zasadzie aktów i dokumentów w tutejszym obszarze państwa sporządzonych, kwalifikujących się do egzekucyi, nie wymaga się, żeby zachodziły warunki w §. 81, l. 1 i 4 Ordynacyi egzekucyjnej podane i egzekucyi można odmówić tylko w tym przypadku, gdy świadection, którego dopełnienie zamierzono drogą egzekucyi osiągnąć, sprzeciwia się zakazującym ustawom krajów węgierskich, przeto dla zupełnego zrównoważenia wzajemności w obec przepisów §§. 4 i 5 LX artykułu ustawy węgierskiej z roku 1881 rozporządza się stosownie do §. 84go Ordynacyi egzekucyjnej, że postanowienia §§. 81 i 83 Ordynacyi egzekucyjnej nie mają być stosowane do tytułów egzekucyjnych wyżej oznaczonych, które powstały w Węgrzech i że Sądy tutejszo-krajowe, którymby taki tytuł egzekucyjny był przedstawiony, mogą odrzucić prośbę Sądu królewsko węgierskiego o zarządzenie egzekucyi tylko w tym razie, gdy świadection, którego dopełnienie zamierzono drogą egzekucyi osiągnąć, sprzeciwia się zakazującej ustawie tutejszo-krajowej, lub gdy idzie o wykonanie orzeczenia przeciw obywatelowi austriackiemu w kwestjach stanu osobowego tegoż obywatela.

III. Celem zachowania wzajemności, oświadcza się nadto stosownie do §. 84 Ordynacyi egzekucyjnej, że wyroki węgierskich sądów polubownych giełdowych, nadchodzące do wykonania w obszarze ważności Ordynacyi egzekucyjnej, nie mogą być wzruszane ani zaskarżeniem nieważności (artykuł XXIII ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112) zaprowadzającej Procedurę cywilną, ani zażaleniem w myśl artykułu XXV. ustawy zaprowadzającej Procedurę cywilną, ani w myśl §§. 595, 596 Procedury cywilnej (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113).

Natomiast egzekucya, wytoczona w obszarze ważności Ordynacyi egzekucyjnej na zasadzie wyroków węgierskich sądów polubownych giełdowych, może być w taki sam sposób i w takiej samej mierze jak egzekucya na zasadzie wyroków sądów polubownych tutejszo-krajowych odłożona i wstrzymana na żądanie obowiązanych, z powodów podanych w artykule XXIX i XXX ustawy zaprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78). Jednakże Sądy tutejszo-krajowe, zarządzając egzekucyę na zasadzie wyroków węgierskich sądów polubownych giełdowych, mają jedynie badać, czy się ziszczają warunki wykonalności podane pod I i II; zarządzenia egzekucyi nie można z urzędu odmówić, gdyby zachodził jeden z powodów zastanowienia, podanych w artykule XXIX i XXX ustawy zaprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną.

IV. Nadto rozporządza się stosownie do §. 84 Ordynacyi egzekucyjnej, że Sądy królewsko węgierskie mogą dozwolenie egzekucyi proponować właściwemu Sądowi tutejszo-krajowym (§. 82 Ordynacyi egzekucyjnej) lub jak dotychczas zarządzić samodzielnie egzekucyę i o jej wykonanie prosić bezpośrednio Sąd tutejszo-krajowy do tego powołany (Sąd egzekucyjny).

W tym ostatnim przypadku Sąd egzekucyjny winien stosownie do przepisów ustawowych i postanowień powyższych zarządzić wykonanie egzekucyi i nadto załatwić i rozstrzygnąć wszelkie zdarzenia wypadkowe i spory, jakieby w toku postępowania egzekucyjnego lub z powodu onegoż zaszły, do których w ogóle właściwym jest Sąd tutejszo-krajowy egzekucyi pozwalający.

V. Według oświadczenia królewsko węgierskiego Ministra sprawiedliwości z dnia 23. października 1897, l 52503, Sądy w Rjece mogą stosownie do §. 550 tymczasowej Procedury cywilnej z dnia 16. września 1852, obowiązującej na obszarze miasta Rjeki i jego okręgu, którego osnowa podana jest niżej pod VI, zarządzać egzekucyę na zasadzie następujących aktów i dokumentów, w obszarze ważności Ordynacyi egzekucyjnej sporządzonych:

1. na zasadzie prawomocnych wyroków Sądów cywilnych;
2. na zasadzie prawomocnych nakazów płatniczych w postępowaniu wekslowem;
3. na zasadzie ugód, zawartych przed Sądami cywilnymi lub karnymi co do roszezeń z prawa prywatnego;
4. na zasadzie ugód, w postępowaniu konkursowem zawartych, sądownie potwierdzonych, na zasadzie prawomocnych uchwał sądowych w toku takiego postępowania wydanych i na zasadzie urzędowych wyciągów z protokołów likwidacyjnych, spisanych w toku postępowania konkursowego, skutek wykonalności posiadających;
5. na zasadzie prawomocnych orzeczeń Sądów karnych, wydanych co do roszezeń z prawa prywatnego;
6. na zasadzie prawomocnych orzeczeń sądów polubownych giełdowych i na zasadzie ugód, przed tymi sądami polubownymi zawartych.

Przeto w wykonaniu wzajemności, Sądy tutejszo krajowe mogą stosownie do §. 79go Ordynacyi egzekucyjnej dozwalać egzekucyi i zarządzić ją na zasadzie aktów i dokumentów w ustępie powyższym pod l. 1 aż do 6 oznaczonych, na obszarze miasta Rjeki i w jego okręgu sporządzonych. W przypadku tym stosują się odpowiednio postanowienia zawarte pod II aż do IV.

B. Egzekucya i egzekucya dla zabezpieczenia na zasadzie aktów i dokumentów sporządzonych w Kroacyi-Slawonii.

VI. Procedura cywilna z dnia 16. września 1852, obowiązująca w Kroacyi-Slawonii, zawiera co do egzekucyi przymusowej wyroków zagranicznych następujące postanowienia:

§. 550. Na zasadzie prawomocnych wyroków Sądów zagranicznych, Sądy tutejszo-krajowe, przesłane o to przez Władzę zagraniczną lub przez wierzyciela, o ile co do poszczególnych państw nie istnieją osobne przepisy, mają dozwalać egzekucyi, jednakże tylko pod następującymi warunkami:

1. Sędzia zagraniczny powinien według powszechnych zasad prawnych być uprawnionym do wykonywania sądownictwa w tej sprawie i pod tym względem można w przypadkueł wątpliwych zażądać potrzebnego bliższego wyjaśnienia albo od niego samego, albo od prowadzącego egzekucyę.

Wyrok powinien być

2. złożony w pierwopisie i prawomocność jego ma być potwierdzona albo odezwą sędziego zagranicznego albo, jeżeli sama strona wnosi prośbę o

egzekucję, świadectwem urzędowym tego samego Sądu (klauzula egzekucyjną).

3. Egzekucya może mieć miejsce tylko o tyle, o ile Władze sądowe kraju, w którym wyrok został wydany, wykonywają z równą uczynnością wyroki tutejszych sądów, co jednak uważane być ma za domniemalne, póki nie będzie szczególnego powodu do powątpiewania o tem.

Nadto §. 4 ustawy z dnia 17. grudnia 1876 (Nr. 1 Sbornika z roku 1877) stanowi:

Egzekucye dozwolone przez Sądy krajowe korony węgierskiej, w których ustawa niniejsza nie obowiązuje, jakoteż egzekucye dozwolone przez Sądy królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, winny Sądy tutejszo-krajowe na żądanie tamtych Sądów wykonywać według postanowień ustawy niniejszej.

VII. Stosownie do tych postanowień królewsko węgierski prezydent Ministrów w odezwie swojej z dnia 11. grudnia 1897, l. 19913, oświadczył na zasadzie deklaracji Bana Kroacyi-Slawonii:

1. że Sądy kroacko-slawońskie na zasadzie §. 550 tymczasowej Procedury cywilnej, jakoteż na zasadzie §. 4 noweli egzekucyjnej z dnia 17. grudnia 1876 są ustawowo obowiązane wykonywać wszelkie egzekucye, na które c. k. Sądy austriackie pozwoliły, zaliczając do nich także egzekucye dla zabezpieczenia a to bez względu na tytuł, na zasadzie którego egzekucya została dozwolona, jednak z tem ograniczeniem, żeby wykonanie egzekucyi nie sprzeciwiało się postanowieniom §§. 36, 235 ustawy karnej z dnia 27. maja 1852;

2. gdy prowadzący egzekucję prosi bezpośrednio Sądy kroacko-slawońskie o dozwole nie egzekucyi za zasadzie tytułu austriackiego, stosują się w zupełności §§. 439 i 550 tymczasowej Procedury cywilnej a przeto wykonywają się tylko prawomocne orzeczenia sądowe. Wyraz „Wyroki“ w ustępie 1 §. 550 Procedury cywilnej obejmuje w sobie także nakazy i polecenia płatnicze w postępowaniu wekslowem a względnie nakazowem i tym podobne orzeczenia i ugody sądowe kwalifikujące się do egzekucyi.

VIII. Ze względu na przytoczone postanowienia ustawowe i złożone deklaracje, Sądy tutejszo-krajowe mogą w wykonaniu wzajemności stosownie do §§. 79 i 373 Ordynacji egzekucyjnej (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79) dozwalać egzekucyi i zarządzać takową na zasadzie wszelkich aktów i dokumentów w Kroacyi-Slawonii sporządzonych, które według §. 1 Ordynacji egzekucyjnej uważają się za tytuły egzekucyjne. Na zasadzie prawomocnych orzeczeń Sądów karnych, egzekucya

może mieć miejsce tylko o tyle, o ile takowe tyczą się roszczeń z prawa prywatnego.

Egzekucya dla zabezpieczenia może być dozwolona stosownie do §. 373 Ordynacji egzekucyjnej na zasadzie nie prawomocnych jeszcze lub jeszcze nie bezwarunkowo wykonalnych wyroków końcowych cywilno-sądowych i poleceń płatniczych w Kroacyi-Slawonii wydanych.

IX. Ponieważ według postanowień ustaw procesowych w Kroacyi-Slawonii obowiązujących, wyżej pod VI przytoczonych, do zarządzenia egzekucyi na zasadzie aktów i dokumentów w obszarze ważności Ordynacji egzekucyjnej sporządzonych, kwalifikujących się do egzekucyi, nie wymaga się, żeby zachodziły warunki w §. 81, l. 1 i 4 Ordynacji egzekucyjnej podane, przeto stosownie do §. 84 Ordynacji egzekucyjnej rozporządza się, że postanowienia §. 81, l. 1 i 4, tudzież §. 83 Ordynacji egzekucyjnej nie mają być stosowane do tytułów egzekucyjnych wyżej oznaczonych, które powstały w Kroacyi-Slawonii i że Sądy tutejszo-krajowe, którymby taki tytuł egzekucyjny był przedstawiony, mogą odmówić dozwole nia egzekucyi lub egzekucyi na zabezpieczenie tylko w tym razie, gdy zapomocą egzekucyi wymuszona być ma czynność, która według prawa tutejszo-krajowego jest w ogóle nie dozwolona lub której wymuszać nie wolno lub gdy tytuł egzekucyjny tyczy się stanu osobowego obywatela austriackiego i ma być przeciw temu ostatniemu wykonany (§. 81, l. 2 i 3 Ordynacji egzekucyjnej).

X. Nadto rozporządza się stosownie do §. 84 Ordynacji egzekucyjnej, że Sądy królewskie kroacko-slawońskie mogą dozwole nie egzekucyi proponować właściwemu Sądowi tutejszo-krajowemu (§. 82 Ordynacji egzekucyjnej) lub jak dotychczas zarządzić egzekucję samodzielnie i o jej wykonanie prosić bezpośrednio Sąd tutejszo-krajowy do tego powołany (Sąd egzekucyjny).

W tym ostatnim przypadku Sąd egzekucyjny winien stosownie do przepisów ustawowych i postanowień powyższych zarządzić wykonanie egzekucyi a nadto załatwić i rozstrzygnąć wszelkie zdarzenia wypadkowe i spory, jakieby w toku postępowania egzekucyjnego lub z powodu onegoż zaszyły, do których w ogóle właściwym jest Sąd tutejszo-krajowy egzekucyi dozwalający.

Sądem właściwym do dozwalania na zasadzie tytułów egzekucyjnych kroacko-slawońskich, egzekucyi na zabezpieczenie jest stosownie do §. 375 Ordynacji egzekucyjnej Trybunał pierwszej instancyi tamże oznaczony.

Ruber r. w.

286.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 15. grudnia 1897,

tyczące się egzekucyi na zasadzie aktów i dokumentów sporządzonych w Bośni i Hercegowinie.

Na zasadzie artykułu XLI. ustawy zaprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78) rozporządza się co następuje:

I. Procedura cywilna z dnia 14. kwietnia 1883 w Bośni i Hercegowinie obowiązująca, zawiera co do egzekucyi wyroków zagranicznych i orzeczeń z nimi równorzędnych następujące postanowienia:

§. 464. Egzekucyi na zaspokojenie dozwala się na zasadzie dokumentów, które ustawa uznaje za kwalifikujące się do egzekucyi i które, o ile ustawa nie dozwala wyjątku, opatrzone są klauzulą egzekucyjną.

§. 466. Wyroki i inne równorzędne z takowymi orzeczenia Sądów poza obrębem ważności ustawy niniejszej opatrywać należy klauzulą egzekucyjną, jeżeli zawierają potwierdzenie, że nie podlegają tokowi instancyi wstrzymującemu wykonalność, o ile ziszczają się warunki ogólne udzielenia pomocy prawnej i o ile traktatami lub szczególnymi przepisami istniejącymi co do szczególnych obszarów politycznych nie jest inaczej postanowione.

Wyroki i równorzędne z nimi orzeczenia Sądów monarchii austriacko-węgierskiej, tudzież ugody przed tymi Sądami zawarte, opatrywać należy klauzulą egzekucyjną pod warunkiem wzajemności, wyjąwszy ten przypadek, że świadczenie, przedmiotem egzekucyi będące, jest według ustaw, w obszarze ważności ustawy niniejszej obowiązujących niedopuszczalne.

§. 467. Jeżeli wykonać się mające orzeczenie Sądu z poza obszaru ważności ustawy niniejszej, zawiera decyzję co do stanu osobowego obywatela obszaru ważności ustawy niniejszej, orzeczenia takiego nie należy opatrywać klauzulą egzekucyjną, jeżeli ma być wykonana decyzja przeciw osobie takiego obywatela.

II. Na zasadzie tych postanowień, c. i k. wspólne Ministerstwo do spraw Bośni i Hercegowiny złożyło w dniu 11. grudnia 1897, pod l. 13304 imieniem zarządu krajowego bośniacko-hercegowińskiego, oświadczenie, że Sądy w Bośni i Hercegowinie opatrywać będą klauzulą egzekucyjną nastę-

pujące akty i dokumenty w obszarze ważności Ordynacyi egzekucyjnej sporządzone:

1. wyroki Sądów cywilnych, tudzież uchwały i rezolucye Sądów cywilnych spór załatwiające, jeżeli dalszy tok instancyi nie ma miejsca lub przynajmniej, jeżeli niema środka prawnego, egzekucyę tamującego;

2. uchwały i rezolucye Sądów cywilnych, które wprawdzie sporu nie załatwiają ale zawierają orzeczenie co do wynagrodzenia kosztów, jeżeli dalszy tok instancyi przeciw temu orzeczeniu nie ma miejsca, lub przynajmniej, jeżeli niema środka prawnego wstrzymującego egzekucyę, wykonana być ma jedynie decyzja co do kosztów;

3. ugody zawarte przed Sądami cywilnymi co do roszezeń z prawa prywatnego;

4. ugody sądownie potwierdzone, w postępowaniu konkursowem zawarte, uchwały sądowe prawomocne w toku takiego postępowania wydane i wyciągi z protokołów likwidacyjnych w toku postępowania konkursowego spisane, o ile na zasadzie takiego wyciągu jak na zasadzie ugody sądowej można przeciw obowiązannemu prowadzić egzekucyę;

5. wyroki Sądów przemysłowych weale nie lub już nie wzruszalne i ugody przed nimi zawarte;

6. orzeczenia tych sądów polubownych, które opierają się na statutach przez Władzę zatwierdzonych, jeżeli orzeczenie (wyrok sądu polubownego) nie podlegają już wzruszaniu przed sądem polubownym wyższej instancyi, jakoteż ugody przed takimi sądami polubownymi zawarte, jeżeli dołączone jest świadectwo sądowe, potwierdzające, że orzeczenie sądu polubownego wydane było w granicach właściwości tego sądu, lub że w ugodzie trzymano się również tych granic.

Okoliczność, że co do wyroków uchwał i rezolucyi, które mają być wykonane, nie ma miejsca dalszy tok instancyi lub przynajmniej, że niema środka prawnego egzekucyę wstrzymującego albo, że orzeczenie (wyrok) sądu polubownego nie podlega już wzruszeniu przed sądem polubownym wyższej instancyi, powinna być udowodniona świadectwem sądowem.

Jednakże nie opatruje się klauzulą egzekucyjną aktów i dokumentów pod 1 aż do 6 oznaczonych:

- a) jeżeli świadczenie, które egzekucyą ma być wymuszone, jest niedozwolone według ustaw w Bośni i Hercegowinie istniejących, lub
- b) jeżeli tytuł egzekucyjny tyczy się stanu osobowego obywatela bośniacko-hercegowińskiego i ma być przeciw temu ostatniemu wykonany.

III. Ze względu na postanowienia ustawowe i deklaracje powyżej przytoczone, Sądy tutejszo-krajowe mogą w wykonaniu wzajemności stosownie do §. 79 Ordynacyi egzekucyjnej (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79) dozwalać egzekucyi na zasadzie aktów i dokumentów pod II, l. 1 aż do 6 przytoczonych, w Bośni i Hercegowinie sporządzonych, które odpowiadają tytułom egzekucyjnym tego samego rodzaju w §. 1, l. 1, 5, 7, 11 i 16 Ordynacyi egzekucyjnej przytoczonym, o ile ziszczają się warunki w §. 86, l. 1 i 2 Ordynacyi egzekucyjnej oznaczone (artykuł XIX ustawy zaprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną).

Za równe ugodom w Bośni i Hercegowinie przed Sądami cywilnymi zawartym, poczytywać należy skargi, na których zanotowane jest oświadczenie pozwanego, że roszczenie przedmiotem skargi będące, uznaje bez zastrzeżenia (§. 67 Procedury cywilnej dla Bośni i Hercegowiny), jeżeli z wnioskiem żądającym egzekucyi, przedstawiony będzie egzemplarz skargi opatrzony klauzulą przyznania i sądownym potwierdzeniem wykonalności.

IV. Sądem właściwym do dozwolania egzekucyi na zasadzie aktów i dokumentów w Bośni i Hercegowinie sporządzonych, jest Trybunał pierwszej instancyi w §. 82 Ordynacyi egzekucyjnej oznaczony.

Wniosek może uczynić bezpośrednio wierzyciel egzekucyę prowadzący lub też Sądy bośniacko-hercegowińskie mogą prosić o wykonanie egzekucyi.

Gdy załatwiona być ma odezwa urzędowa nie uwzględniająca dostatecznie przepisów Ordynacyi egzekucyjnej, uczynić należy zadosyć żądaniu bez względu na te wady o tyle, o ile w poszczególnym przypadku stosownie do stanu rzeczy egzekucya może być wykonana.

Gdy odezwa urzędowa, tycząca się dozwolenia lub wykonania egzekucyi nadejdzie do Sądu, który nie jest właściwym do dozwolenia egzekucyi, odezwę tę posłać należy z urzędu do właściwego Sądu.

Ruber r. w.